

ani de la înființarea Corului „Timotei Popovici” al Catedralei Mitropolitane din localitate, la care și-au dat concursul împreună cu Orchestra Simfonică a Filarmonicii din Sibiu, Corul Mixt „Codex Apulum” din Alba Iulia (dirijori: prof. Iosif Fiț și preot prof. dr. Nicolae Topârcean) și Corala „Timotei Popovici” (dirijor pr. arhid. Dan Alexandru Streza), sub

În partea finală a raportului au fost aduse, în prim plan, și o seamă de apariții editoriale semnate de cunoscuții de oameni de știință muzicală; printre care: Dumitru Jompan - volumul *Corespondență*, Liviu Borlan - *Piese corale*, Mariana Popescu - vol. *Ion Vanica*. Magia Corului de Copii Radio, două lucrări dedicate ilustrului compozitor

dirijorul și folcloristul Constantin Arvinte, profesorul și dirijorul Florin Soare (Sibiu), ing. Alexandru Nicolici - directorul Asociației „Prietenii Armoniei” (Baia Mare), prof. și dirijorul Iosif Fiț (Alba Iulia), prof. dr. Dumitru Sandulachi, Maricica Lupu - dirijor (Brăila) ș.a., care au apreciat lucrările adunării generale - un bilanț pozitiv ce onorează eforturile conducerii asociației pentru stimularea muzicii corale românești pe plan național și internațional. Vorbitorii au exprimat și importante propuneri privind popularizarea constantă a principalelor manifestări muzicale corale prin presa scrisă, audio și video, sprijinirea activității corale de către Ministerul Culturii, Ministerul Educației Naționale și organismele lor teritoriale, de oficialitățile locale și județene, dar și o mai bună evidențiere a activității desfășurate prin documente de arhivă (cum se procedează de către Corala Armonia din Baia Mare) etc.

Lucrările adunării generale s-au încheiat cu vizionarea unui valoros film documentar de scurt metraj dedicat Centenarului nașterii ilustrului compozitor Gheorghe Bazavan, realizat de nepoții artistului Valeriu Bazavan și Marcel Țena.

AL. I. BĂDULESCU

bagheta tânărului șef de orchestră Matei Pop, au interpretat, cu brio, incontestabila capodoperă vocal-simfonică a compozitorului Paul Constantinescu, *Oratoriul bizantin de Paști*, *Patimile* și *Învierea Domnului*”.

Sibiu, autor Simona Manea și prof. Florin Soare etc.

Darea de seamă, supusă dezbaterii - a deschis drumul unor interesante alocuțiuni, rostite de: Maria Gyuris (Timișoara), prof. dr. Al. I. Bădulescu (Prahova), compozitorul,

„Cununa Carpaților”, o mostră de suflet românesc

Cu certitudine, arsenalul spiritual al unei etnii se bazează, în primul rând, pe păstrarea tradițiilor perpetuate de-a lungul existenței sale. „Un popor fără tradiții este un popor fără viitor”, afirma, pe drept cuvânt, diplomatul Alberto Lleras Camargo, susținând ideea că un edificiu puternic nu se va putea niciodată menține și consolida decât pe un teren solid, în acest caz terenul ambiantului cultural care-l caracterizează. Iar ansamblul creațiilor artistice, obiceiurilor și tradițiilor populare a unei țări îi amprentează identitatea, particularizând-o la nivel de esență.

Funcționând la ora actuală sub egida Cantrului Național de Artă „Tinerimea Romană”, formația „Cununa Carpaților” a luat ființă în anul 1948, având în componența sa tineri artiști - instrumentiști, dansatori și soliști vocali care au cules și purtat folclorul românesc, în formele sale cele mai autentice, pe scene din SUA, China, Cambodgia, Vietnam, Sudan, Danemarca, Suedia, Norvegia, Italia, Germania, Grecia, Turcia, Cipru, Franța, fosta U.R.S.S, Bulgaria, Ungaria, Marea Britanie, Olanda, Siria, Polonia, Ucraina, Portugalia, Spania, Austria etc. Evident, componența ansamblului este astăzi cu totul alta, membrii actuali fiind tineri instrumentiști al căror grad de instruire muzicală le modelează disponibilitățile native.

Concertul susținut de orchestra „Cununa Carpaților” pe scena Palatului „Tinerimea Română” în 31 mai s-a bucurat, în plus, de o premieră dirijorală, la pupitrul formației apărând extrem de apreciatul solist plurivalent Dan Ionescu, artist cu o activitate concertistică impresionantă și o îndelungată experiență ca membru al unora din cele mai valoroase ansambluri de gen („Ciocârlia”, *Ansamblul Tineretului*, *Ansamblul „Doina”* al Armatei, *Orchestra Națională de Folclor*, *Grupul Folcloric „Ștefan Bucur”*, *Big Band-ul Radiodifuziunii Române*, *Cromatic* etc.). Supranumit și „Omul-Orchestra”, Dan Ionescu stăpânește fără

probleme 12 instrumente: clarinet, flaut, saxofon sopran, saxofon alto, saxofon tenor, saxofon, bariton, caval, tilincă, ocarină, danofon, fluier și block-flote, pe care le mănuieste cu admirabilă virtuozitate; iar în cea după amiază din finalul lunii mai, spectatorii care au umplut sala au avut ocazia de a-l asculta cântând impecabil la caval, tilincă, danofon, ocarină și fluier dar și la saxofon sopran

Sub conducerea sa, întreaga evoluție a orchestrei, care a interpretat

piese din Maramureș (*Bucium, Doină, Purtată și Tropotită*), Ardeal, Teleorman (*Horă și Sârbă*, acompaniindu-l pe solistul vocal Daniel Turică), Moldova și Muscel – o minunată *Sârbă* oferită ca încheiere, a impresionat prin dinamism, paletă timbrală variată (potențată structural prin aranjamente orchestrale proprii), sincronizare fără cusur și dozajul inteligent al intervențiilor solistice, agrementând latura virtuozității fără însă a diminua energia sonorității de ansamblu.

Dar ceea ce m-a bucurat cel mai mult a fost faptul că, ascultând, pas cu pas, această succintă radiografie muzicală a repertoriului tradițional autohton, am resimțit magnetismul specific folclorului de bună calitate, a cărui putere de revigorare iată că s-a perpetuat, ca a unui panaceu, din negura timpului până astăzi. Ca o rațiune în plus de a ne determina să ne reîntoarcem "acasă", în profunzimea sufletului românesc căruia, neîndoind-ne, îi aparținem încă.

Loredana BALTAZAR

Aniversare Bela Bartók

Sfârșitul lunii martie A.D. 2016 a readus în memoria slujitorilor muzicii faptul că se împlinesc 135 de ani de la nașterea unuia dintre cei mai de seamă compozitori ai secolului XX, Bela Bartók. Pentru români, evenimentul are o semnificație aparte dată fiind legătura specială pe care acesta a avut-o cu țara noastră, cu personalitățile muzicale din epocă, ne referim în special la George Enescu și la Constantin Brăiloiu. Bartók, alături de Liszt, sunt considerați cei mai mari compozitori ai Ungariei, ceea ce a condus la organizarea unor ample manifestări muzicale în afara granițelor prin numeroasele institute culturale din Europa și America. La noi, Institutul Maghiar de cultură a patronat mai multe evenimente artistice care au fost pregătite în primul rând prin publicarea unui amplu supliment – considerat de colecție – atașat revistei Observator Cultural, al cărui conținut a cuprins articole asupra unor pagini mai puțin mediatizate ale operei lui Bartók, studii muzicologice, interviuri, scrieri care se află în fondul de documente al Academiei Maghiare, toate semnate de binecunoscuți specialiști, unii provenind chiar din România. Unul dintre acestea a fost dedicat corpusului muzicii corale al creației bartókiene, cu referire la cea dedicată formațiilor bărbătești, și, în acest spirit a fost invitat corul *Szent Efre*m (după sfântul cu același nume, care a trăit între 306-373, supranumit și Harpa Sfântului Duh). Înființat în 2002, ansamblul, alcătuit din muzicieni profesioniști de excepție s-a impus cu rezeziune în viața artistică internațională fiind distins cu numeroase premii, obiectivul fiind "popularizarea valorilor vocale ale lumii creștine de rit bizantin, punând totodată accent și pe interpretarea noilor compoziții de muzică contemporană maghiară și europeană și păstrarea tradițiilor corale din țara lor". Dacă la Catedrala Sf. Iosif din București publicul s-a lăsat vrăjit de atmosfera arhaică a imnurilor și troparelor extrase din tezaurele muzicii religioase aparținând Greciei (Agni parthene), României (Christos anesti - de la Putna), Bulgariei (Angel vopijasche), Rusiei (Canon Euharistic), Siriei (Al Masih o qam), s-au evidențiat și lucrări scrise de G. Lvovsky, S. Rahmaninov, P. Cesnokov, Sály László și Lesya Dichko, cu intercalări de cântece-colinde românești din Moldova și Bucovina cântate la fluier. Revenind la Bartók, sala Auditorium de la UNMB a găzduit concertul în care a fost interpretată integrala lucrărilor scrise de acesta pentru cor bărbătesc,

un eveniment muzical foarte rar având în vedere că repertoriul pune serioase dificultăți muzicale, aparenta simplitate ascunzând o muzică evoluată, a cărei complexitate se definește o dată cu trecerea timpului, fenomen care se poate urmări în toată creația lui Bartók. *Seara* (1903- BB30), *Patru cântece țărănești maghiare* (1910-12 -BB60), *Cântece populare slovace* (1917-BB77), *Cântece populare secuiești* (1932 -BB106) și *Din vremuri trecute* (1935-BB 112) au alternat cu mici lucrări instrumentale din epocă, muzici din repertoriul folcloric al Europei centrale interpretate de Szokolay Dongó Balázs la taragot, cimpoi și fluier. Pentru realizarea acestui inedit proiect ansamblul, alcătuit din 16 persoane, condus de Bubnó Tamás a lucrat timp de șapte ani reușind o magistrală înregistrare care

arată o față necunoscută a geniului bartókian. Tot în seria acestor acțiuni s-a înscris și recitalul susținut la Ateneu de pianistul Tamás Erdi, un artist care este binecunoscut publicului bucureștean. Repertoriul a fost unul reprezentativ pentru personalitatea lui Erdi; a început cu patru lucrări de Chopin (*Fantasia Impromptu op. 66, Nocturna în do# op.posth, Ballade no.1 în sol op.23 și celebrul Preludiu în Mi b op.28 nr.15*), într-o viziune mai clasică prin aceasta înțelegând o mare claritate a discursului, ornamentică foarte egală, triluri susținute, fără exces de pedală, touché nobil, un sentiment mai reținut, totul având o anumită eleganță, departe de excesele la care uneori te ispitește genul. Au urmat două piese de Liszt, *Sposalizio* (din *Anii de pelerinaj*) și *Consolation* (nr. 4, Quasi Adagio, cantabile con devotione/ Re b major)